

at der maa rettes noget ved det, men det hører jo ogsaa til de Ting, som vi kunne tales nærmere ved om.

I det hele og store slutter jeg, som jeg begyndte, med at udtale min Tak for og Glæde over dette Lovforslags Fremkomst og mit Haab om, at det snarest muligt gennem Forhandling i dette Ting maa faa en saadan Form, at vi alle med udelte Glæde kunne slutte os dertil og ønske det alt muligt Held paa dets videre Gang, saa at vi snart maa komme ud af de usalige Forhold, hvori vi unægtelig befinde os her i Landet paa dette Omraade.

Sigvald Olsen: Da et lignende Lovforslag tidligere var til Behandling her, havde jeg den Ære at være Medlem af Udvalget, og jeg deltog ogsaa i Diskussionen om Lovforslagets Princip, nemlig Indførelse af tvungent borgerligt Ægteskab, og gav dette min Tilslutning. Naar Forslaget nu foreligger igen som Regeringsforslag, kan jeg kun udtale min Glæde derover, saa meget mere som jeg tror, at man deraf tør slutte, at der er Udsigt til, at dette Forslag kan faa Lovskraft, maaske allerede i indeværende Samling.

Jeg skal ved denne Lejlighed ikke bukke under for Fristelsen til at komme ind paa en Kritik af den Opræden, som visse Præster have udvist, og som har været meget omtalt saavel i Pressen som ogsaa her i Tinget, idet vedkommende Præster have nægtet, til Trods for deres foresattes gentagne Paalæg, at vie dette eller hint Par. Jeg skal saa meget mindre bukke under for denne Fristelse, som Sagen jo ved Finanslovens 1ste Behandling har været omtalt af min Partifælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), og som det vel ogsaa er den, der har foranlediget, at nærværende Lovforslag allerede paa det nuværende Tidspunkt bliver forelagt, idet jeg tror, at den højtærede Kultusminister og den højtærede Justitsminister have været enige om det heldige i hurtigst muligt ved en Lov at faa Ende paa den omtalte Tilstand i Folkekirken. Medens jeg altsaa fuldt ud billiger Lovforslagets Princip og er den højtærede Minister, der har forelagt det, taknemmelig derfor, har jeg nogle enkelte Bemærkninger at gøre til selve Lovforslaget, dog ikke saa mange nu, som da jeg forlangte Ordet, idet den foregaaende Taler har beskæftiget sig med en Del af dem, og jeg i mangt og meget kan slutte mig til hans Standpunkt saavel

som til hans Motivering af dette Standpunkt.

Først vil jeg gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister. Maa jeg maaske her indskyde den Bemærkning, at man jo ved at læse Anmærkningerne til Lovforslaget faar en Følelse af, at der har fundet et Samarbejde Sted mellem Justitsministeren og Kultusministeren, idet der paa den ene Side gøres opmærksom paa, at Ægteskabet selv efter Luthers Opfattelse er „ein weltliches Ding“, medens det paa den anden Side fremhæves, at det maa være Opgaven at opretholde Ægteskabets Hellighed som guddommelig Indstiftelse. Ministrene synes her ikke rigtig at have været enige i Motiveringen, og det er jo noget, man heller ikke kan forlange, naar Kultusministeren og Justitsministeren skulle samarbejde paa et saadant Omraade. Hvad jeg vilde spørge den højtærede Justitsminister om, er, hvorledes Bestemmelsen i § 1 under 3 a., der lyder saaledes: „Nødvendigheden af Samtykke fra Moderen til det ægte Barn og fra Moderen eller Faderen til det uægte Barn ophører i de samme Tilfælde, i hvilke Faderen til det ægte Barn ikke er rette vedkommende“, skal forstaas. Jeg antager, at Meningen er den, at naar en Moder, der tidligere har udlagt en eller anden som Barnefader, altsaa sagt: „Min Mand eller den og den er Barnets Fader“, senere finder sig foranlediget til at sige: „Det var Usandhed, hvad jeg den Gang sagde, han har aldrig været mit Barns Fader“, taber vedkommende Myndigheden over Barnet. Hvis det ikke har været Meningen med denne Passus, forstaar jeg den ikke. Jeg kunde derfor ønske, at den højtærede Justitsminister vilde give lidt Oplysning desangaaende.

Jeg skal berøre et andet Forhold, som jeg har omtalt, da vi sidst behandlede et Forslag om Ægteskabs Indgaaelse, nemlig Bestemmelsen om Nødvendigheden af at have Kurator. Jeg forstaar saa godt, at den er paa sin Plads, hvor der er Tale om Folk, der have Midler eller Penge, men jeg kan ikke indse Nødvendigheden af at beskikke en Kurator i andre Tilfælde og lade den vedkommende have de dermed forbundne Udgifter, naar de skulle indgaa Ægteskab. Udgiften til Kurator her i Kjøbenhavn er 3 Kr. og i det øvrige Land vistnok kun 1 Kr. eller 1 Kr. 50 Ø. Det er mig bekendt, at der sker ikke andet ved, at man tvinger Folk til at tage Kurator, end at man skiller dem af med